

Berl. Febr. 13. 1851.

2.

Edeles Barátom!

Látom, hogy az a véres női ártalom való-
 valóban hófrász elmaradásának egye-
 dültsége; azonban már most ha ön
 megbecsülné neki az én válságomle-
 taróitását, én is megbecsülnék ne-
 ki, csak majd a szaktallat ítélem meg
 egy kispár. - A' Méltóságos úr bel-
 egyezett önnek minden kívánsáiba;
 bár egy kispár a' fíresét sokallotta,
 - de jót érve meg ön-, nem önnel, ha-
 nem saját erőre nézve; mert a'
 mennyi birodalmunk nekünk ön ke-
 mélyében és szérvégében van, az nem
 engedi nekünk meg csak annyit át-
 ten aron kétségnek, hogy feladása-
 nak ön nem csak akarásilag, de-
 kérvén illendőleg is meg ne felelne;
 és így ön fíradorása megfíreskeset-
 ten beend elönnök, és csak azért nem
 fíret a' Maggy. sz. rőbbet, mert az
 is egy kis erőre nézve kerül. - Örö-
 mel olvasom önnek egyedül kemény-
 mes illendő leveleiből, hogy citunkat
 tökéletesen felfogta, és inkább képer-
 ni mint szavai alapján a' kis költői.

Telhat
 S

Ichát üdvözlöm önt, mini nem
csak foglalkorási, - de egyrészt mind
elői schiniben is tanító társamat,

A' megbízásokban eljárám. Ha,
sajnos a' pénzt elvisszem, is látnam is
B. Lászlójának elő & ivét; de egy kis,
se lassasán meg a' munka, mint,
hogy Egerben nyomják. Igen süvésen
is egész örömmel emlétemek önről mind
maga, mind kedves rejé. Megígértem
néki, hogy növendékemet is bemutatom
nála. A' könyvet pedig annak idejé,
ben a'landó alkalommal leszállítatom.

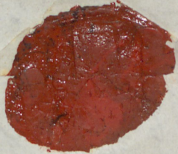
A' karperecs meg most sűrűn, ismét,
az övön, a' kiber adtam, az óra szállás
is váltásaron; azonban vőham nála
ma is, is megígérte, hogy eszeli f.
öröm is lesz vele. Majd uszogatzen
megint, mert levelemes egy an most
becslesem, de perszelesen hazgem.

Kedves rejé növendékemmel együtt
tiszteln, öne is gyermekei ölelem

Barátja
Kovács Jánosnak

A' karperecs az a' Consi küldöm.

Arany János munk

Staloma.